

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 28.

Vydána dne 28. dubna 1936.

Cena: Kč 2.—.

Obsah: (104.—107.) **104.** Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou československou a velkovévodstvím Lucemburským. — **105.** Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatkové ujednání k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou československou a královstvím Rumunským ze dne 27. června 1930, sjednané dne 4. července 1935 o celním projednávání lázeňských a turistických propagačních tiskovin. — **106.** Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatková dohoda k obchodní úmluvě mezi republikou československou a Francií ze dne 2. července 1928, podepsaná v Praze dne 9. dubna 1936. — **107.** Vyhláška o názvu komisí domácí práce kožedělné.

104.

Úmluva

o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou československou a velkovévodstvím Lucemburským.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

VELKOVÉVODSTVÍ LUCEMBURSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale conclue entre la République Tchécoslovaque et le Grand-Duché de Luxembourg.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'extradition et le transit des criminels, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

M. Štefan Osuský,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de la République Tchécoslovaque à Paris, et

M. Antonín Koukal,

Conseiller Supérieur au Ministère de la Justice;

(Překlad.)

Úmluva

o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou československou a velkovévodstvím Lucemburským.

President republiky československé a Její Královská Výsost velkovévodkyně lucemburská, přejíce si upravit právní styky mezi oběma státy co do vydávání a průvozu zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se, že sjednají k tomu účelu Úmluvu, a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

p. Štefana Osuského,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
republiky československé v Paříži, a

p. Antonína Koukala,

vrchního odborového radu v ministerstvu spravedlnosti;

Son Altesse Royale la Grande-
Duchesse de Luxembourg:

M. Albert Wehrer,

Docteur en Droit, Conseiller de Gouvernement,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Extradition des criminels.

(1) Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, dans les circonstances et conditions établies par la présente Convention, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles, qui sont poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie, pour toute infraction énumérée ci-dessous (article 3), si cette infraction constitue un crime ou un délit punissable d'après les lois des deux Etats.

(2) L'extradition sera également accordée pour tentative des infractions visées par la présente Convention ou pour complicité, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Article 2.

Poursuite des nationaux.

(1) Les Parties Contractantes n'extraderont pas leurs nationaux respectifs.

(2) Dans le cas où, en raison des stipulations de l'alinéa premier de cet article, l'extradition ne sera pas accordée, les Parties Contractantes s'engagent à faire poursuivre ces individus conformément aux dispositions de leur législation pénale et de procédure.

(3) En ce cas, l'Etat requérant adressera soit d'office, soit sur l'invitation de l'Etat requis, par la voie indiquée à l'article 5, une demande accompagnée des objets, documents et de toutes les informations nécessaires.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition peut être accordée.

(1) Les crimes et les délits donnant lieu à l'extradition sont:

1° Assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre;

2° Coups portés ou blessures faites volontairement soit sans, soit avec préméditation, quand il en est résulté une maladie paraissant

Její Královská Výsost velkovévodkyně lucemburská:

p. Alberta Wehrera,

doktora práv, vládního radu,

kterí vyměnivše si své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Vydávání zločinců.

(1) Vysoké smluvní Strany se zavazují, že si vydají navzájem za okolností a podmínek stanovených touto Úmluvou osoby, které jsou na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé Strany pro kterýkoliv trestný čin níže vypočtený (článek 3), je-li tento trestný čin podle zákonů obou států zločinem nebo přečinem.

(2) Vydání bude povoleno i pro pokus trestných činů uvedených v této Úmluvě nebo pro spoluvinu na nich, jsou-li trestnými podle zákonodárství obou smluvních Stran.

Článek 2.

Stíhání vlastních příslušníků.

(1) Smluvní Strany nebudou vydávati vlastních státních příslušníků.

(2) Pro případ, že vydání nebude povoleno vzhledem k ustanovení odstavce 1 tohoto článku, zavazují se smluvní Strany, že dají stíhati tyto osoby podle ustanovení svého zákonodárství o právu trestním a řízení.

(3) V tomto případě stát, který o to žádá, zašle buď ze svého rozhodnutí buď na žádost dožádaného státu způsobem uvedeným v článku 5 dožádání, k němuž připojí předměty, doklady a všechny potřebné informace.

Článek 3.

Pro které trestné činy lze povolití vydání.

(1) Zločiny a přečiny, pro které lze povolití vydání, jsou:

1. vražda, otrávení, vražda rodičů, vražda dítěte, úmyslné usmrcení bez rozvahy;

2. ublížení na těle nebo zranění přivoděné zlomyslně ať v předem rozváženém úmyslu nebo bez něho, má-li za následek nemoc patrně

incurable ou une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

3° Administration volontaire, mais sans intention de donner la mort, de substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé;

4° Avortement;

5° Viol;

6° Attentat à la pudeur commis avec violences ou menaces;

7° Attentat à la pudeur commis sans violence ni menace, sur la personne ou à l'aide de la personne d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe âgé de moins de quatorze ans;

8° Attentat aux mœurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement pour satisfaire la passion d'autrui, la débauche ou la corruption d'une personne de l'un ou de l'autre sexe au-dessous de vingt et un ans;

embauchage, entraînement ou détournement, même avec son consentement, d'une personne de l'un ou de l'autre sexe au-dessous de vingt et un ans en vue de la débauche pour satisfaire les passions d'autrui;

embauchage, entraînement ou détournement d'une femme ou d'une fille majeure en vue de la débauche lorsque le fait a été commis par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité ou tout autre moyen de contrainte pour satisfaire les passions d'autrui;

rétenction par les mêmes moyens contre son gré même pour cause de dettes contractées d'une personne même majeure dans une maison de débauche ou contrainte sur cette personne en vue de la prostitution;

9° Bigamie;

10° Enlèvement de mineurs;

11° Enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'enfant;

12° Exposition ou délaissement d'enfant;

13° Association de malfaiteurs;

14° Vol, extorsion, escroquerie, abus de confiance, tromperie;

15° Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés punissables de peines criminelles;

16° Offres ou proposition de commettre un crime ou d'y participer ou acceptation desdites offres ou propositions;

17° Attentats à la liberté individuelle ou à l'inviolabilité du domicile commis par des particuliers;

nezhojitelnou nebo trvalou nezpůsobilost k osobní práci, ztrátu neobmezeného používání některého orgánu, těžké zmrzačení nebo smrt, avšak bez úmyslu ji způsobiti;

3. úmyslné podávání prostředků, způsobících přivoditi smrt nebo vážně uškoditi na zdraví, avšak bez úmyslu usmrtiti;

4. vyhnání plodu;

5. násilné smilstvo;

6. necudné jednání spáchané násilím nebo hrozbami;

7. necudné jednání bez násilí ni hrozeb na osobě nezletilé mladší 14 let bez rozdílu pohlaví nebo s pomocí takové osoby;

8. necudné jednání vzbuzováním, usnadňováním nebo podporováním mravní zkázy nebo rozvratu osoby mladší 21 let bez rozdílu pohlaví, zpravidla pro ukojení chlípnosti jiné osoby;

najímání, zavlčení nebo dodání osoby mladší 21 let bez rozdílu pohlaví, třebas s jejím souhlasem, za účelem její mravní zkázy, aby byla ukojena chlípnost jiné osoby;

najímání, zavlčení nebo dodání ženy nebo zletilé dívky za účelem její mravní zkázy, aby byla ukojena chlípnost jiné osoby, byl-li trestný čin spáchan lstí nebo násilím, hrozbami, zneužitím moci nebo jiným způsobem donucení;

zadržení osoby i zletilé proti její vůli, třeba z důvodu dluhu, v domě pro smilnou živnost nebo donucení takové osoby k prostituci, bylo-li užito týchž prostředků;

9. dvojženství;

10. únos nezletilých osob;

11. únos, skrývání dítěte, zatajení jeho občanského stavu, záměna nebo podvržení dítěte;

12. odložení nebo opuštění dítěte;

13. spolčení zločinců;

14. krádež, vydírání, podvod, zpronevěra;

15. hrozba násilím proti osobě nebo majetku, je-li na ně uložen trest jako na zločin;

16. návrhy nebo vybízení k zločinu nebo k účastenství na něm; přijetí takových návrhů nebo vybízení;

17. násilí spáchané osobami soukromými proti osobní svobodě nebo proti nedotknutelnosti domovní;

18° Fausse monnaie comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée;

19° Contrefaçon ou falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; usage, émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés, faux en écriture ou dans les dépêches télégraphiques et usage de ces dépêches et écritures contrefaites, fabriquées ou falsifiées;

20° Contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons, marques, coupons pour le transport des personnes ou des choses, timbres-poste ou autres timbres adhésifs; usage de ces objets contrefaits ou falsifiés; usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques; application méchante ou frauduleuse sur un objet d'art, un ouvrage de littérature ou de musique du nom d'un auteur ou de tout signe distinctif adopté par lui pour désigner son œuvre; vente, exposition en vente, détention dans les magasins pour être vendus, mise en circulation sur le territoire dans un but commercial desdits objets;

21° Faux témoignage et fausse déclaration d'experts ou d'interprètes, subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes;

22° Faux serment;

23° Concussion, détournement commis par des fonctionnaires publics, corruption de fonctionnaires publics;

24° Banqueroute frauduleuse;

25° Entrave volontaire à la circulation d'un convoi sur un chemin de fer par le dépôt d'objets quelconques, par le dérangement des rails ou de leurs supports, par l'enlèvement des chevilles ou par l'emploi de tout autre moyen de nature à arrêter le convoi ou à le faire sortir des rails;

26° Incendie volontaire;

27° Destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques, destruction ou dégradation de tombeaux, monuments, objets d'art, titres publics ou privés; destruction ou détérioration des propriétés mobilières à l'aide de violences ou de menaces, destruction ou détérioration méchante ou frauduleuse de marchandises ou de matières servant à la fabrication;

28° Destruction ou dévastation de récoltes, plants, arbres ou greffes;

18. penězokazectví, čítající sem padělání i falšování mincí, vydávání a uvádění v oběh padělaných nebo falšovaných mincí;

19. padělání nebo falšování veřejných úvěrních listin nebo bankovek, titrů veřejných nebo soukromých; užívání, vydávání nebo uvádění do oběhu takových padělaných nebo falšovaných úvěrních listin, bankovek nebo titrů; falšování listin nebo depeší telegrafických a použití takových padělaných, vyrobených nebo zfalšovaných depeší a písemností;

20. padělání nebo falšování pečetí, kolků, značek, známek, lístků pro dopravu osob nebo věcí, poštovních známek a jiných známek podobných; používání těchto padělaných nebo falšovaných věcí; nesprávné použití pravých pečetí, kolků, značek a známek; zlomyslné nebo podvodné použití jména původce nebo značky jím používané k označení jeho výtvaru na díle uměleckém, literárním nebo hudebním; prodej těchto věcí, vystavení jich na prodej, chování na skladě k účelům prodejným, a jejich uvádění v oběh na území za účelem obchodním;

21. křivé svědectví a nepravdivé seznání znaleců nebo tlumočnicků; svádění svědků, znaleců nebo tlumočnicků ke křivé výpovědi;

22. křivá přísaha;

23. zneužití moci úřední ze ziskčnosti, zpronevěra spáchaná veřejným úředníkem, brání úplatků veřejnými úředníky a jich podplácení;

24. podvodný úpadek;

25. zlomyslné rušení provozu železnic skládáním jakýchkoliv věcí, poruchou kolejí nebo jejich podkladů, odstraněním šroubů anebo užitím jakéhokoliv jiného prostředku, který jest s to přivoditi zastavení vlaku nebo jeho vykolejení;

26. žhářství;

27. zničení konstrukcí, parostrojů nebo přístrojů telegrafických, zničení nebo porušení náhrobků, pomníků, uměleckých děl, veřejných nebo soukromých titrů; zničení nebo poškození movitých věcí násilím nebo hrozbou, zlomyslné nebo podvodné zničení nebo poškození zboží nebo věcí sloužících k výrobě;

28. zničení nebo poškození úrody, rostlin, stromů nebo štěpů;

29° Destruction d'instruments d'agriculture, destruction ou empoisonnement de bêtes ou autres animaux;

30° Détournement, destruction ou dégradation d'objets saisis ou donnés à titre de gage;

31° Opposition à l'exécution de travaux publics;

32° Préparation volontaire de denrées ou boissons alimentaires ou médicamenteuses de manière à les rendre nuisibles pour la santé humaine; vente, exposition en vente et mise en circulation de pareilles denrées en cachant leur caractère nuisible;

33° Recèlement des objets obtenus à l'aide dans des crimes ou délits prévus par la présente Convention.

Article 4.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne sera pas accordée.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° lorsque le crime ou le délit a été commis sur le territoire de l'Etat requis, ou si la poursuite de l'infraction appartient, en vertu des lois de l'Etat requis, à ses tribunaux ou lorsque, l'infraction ayant été commise hors du territoire de l'Etat requérant, la législation de l'Etat requis n'autorise pas la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire;

2° Si, depuis les faits imputés, le dernier acte de poursuite ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois des Parties Contractantes et, d'une façon générale, toutes les fois que l'action publique de l'Etat requérant sera éteinte;

3° Si l'individu réclamé a été déjà mis hors de cause, condamné ou acquitté dans l'Etat requis pour la même infraction; de même l'extradition pourra être refusée si l'individu réclamé est poursuivi dans l'Etat requis pour le même fait;

4° S'il s'agit d'un crime ou délit politique ou fait connexe à une semblable infraction.

L'Etat requis est seul appelé à juger si une infraction est de cette nature.

Ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du chef d'un Etat ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat ou d'empoisonnement.

29. zničení zemědělského nářadí, zničení nebo otrávení dobytka nebo jiných zvířat;

30. zpronevěra, zničení nebo poškození věcí zabavených nebo věcí daných do zástavy;

31. odpor proti konání veřejných prací;

32. zlomyslná příprava potravin nebo nápojů k výživě nebo pro léčení způsobem, aby se staly škodlivými lidskému zdraví; prodej, vystavení na prodej a uvádění do oběhu takových poživatin se zatajením jejich škodlivosti;

33. ukrývání věcí pocházejících ze zločinu nebo přečinu zmíněných v této Úmluvě.

Článek 4.

Pro které trestné činy nelze povolití vydání.

Vydání nebude povoleno:

1. byl-li zločin nebo přečin spáchán na území dožádaného státu nebo je-li podle zákonodárství dožádaného státu jejich stíhání vyhrazeno jeho vlastním soudům nebo, byl-li trestný čin spáchán mimo území dožadujícího státu a zákonodárství dožádaného státu nedovoluje stíhati takové trestné činy spáchané mimo jeho území;

2. nastalo-li podle zákonů smluvních Stran promlčení trestnosti nebo trestu od spáchaní trestného činu, posledního úkonu trestního stíhání nebo odsouzení a vůbec kdykoliv zanikne veřejná obžaloba ve státě dožadujícím;

3. bylo-li ve státě dožádaném trestní řízení proti vyžadované osobě pro týž trestný čin zastaveno nebo skončilo-li rozsudkem odsuzujícím nebo osvobozujícím; je-li vyžadovaná osoba pro týž čin v dožádaném státě stíhána, může býti vydání odepřeno;

4. jde-li o trestný čin politický nebo o čin s takovým trestným činem souvislý.

Dožádaný stát jest sám povolán rozhodovati o tom, zda jde o trestný čin této povahy.

Za trestný čin politický nebo čin s takovým trestným činem souvislý nebude pokládán útok na osobu hlavy státu nebo členů jeho rodiny, zakládá-li tento útok skutkovou podstatu zabití, vraždy nebo otrávení.

Article 5.

Demande d'extradition.

(1) La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique.

(2) L'extradition sera accordée sur la production soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit de l'ordonnance de la Chambre du Conseil, de l'arrêt de la Chambre des Mises en accusation, ou de l'acte de procédure criminelle émané du juge compétent, décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi du prévenu ou de l'accusé devant la juridiction répressive, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci, décerné par l'autorité étrangère compétente.

(3) Ces actes seront produits en originaux ou en expéditions authentiques; ils indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination et seront accompagnés du texte de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et mentionnant la peine qu'elle entraîne.

(4) Dans la mesure du possible, le signalement de la personne réclamée sera joint, ainsi que sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

(5) Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé; si faire se peut, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Article 6.

Explications complémentaires.

(1) S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction, pour laquelle l'extradition est réclamée, rentre dans des prévisions de la présente Convention, des explications complémentaires seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

(2) L'Etat requis pourra, dans chaque cas, fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires; ce délai sera cependant, sur demande motivée, susceptible de prolongation.

(3) En aucun cas, l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Článek 5.

Žádost za vydání.

(1) Žádost za vydání dlužno podati v cestě diplomatické.

(2) Vydání bude povoleno, bude-li předložen buď odsuzující rozsudek nebo výrok, usnesení radní komory, rozhodnutí obžalovacího senátu nebo procesní opatření příslušného soudce, jímž se nařizuje formálně anebo jež má podle práva v zápětí odkázání obviněného nebo obžalovaného před trestní soud, zatýkácí rozkaz nebo kterékoliv jiné rozhodnutí soudní jemu postavené naroveň a vydané příslušným cizím úřadem.

(3) Tyto doklady jest třeba předložiti v prvopise nebo v ověřených opisech. Mají uvésti stručně čin, který se klade za vinu, jeho kvalifikaci a označení a třeba k nim připojiti znění trestního zákona dožadujícího státu, jehož bude použito na trestný čin, a jež uvádí trest naň uložený.

(4) Podle možnosti jest připojiti popis vyžádané osoby, jakož i její podobenku nebo jiné údaje, jež mohou sloužiti k zjištění její totožnosti.

(5) Jde-li o trestné činy proti majetku, jest třeba uvésti výši škody, jež byla skutečně způsobena a, je-li to možno, škody, kterou pachatel zamýšlel způsobiti.

Článek 6.

Dodatečná objasnění.

(1) Vzejdou-li pochyby o tom, zda trestný čin, pro který se žádá za vydání, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádán o dodatečné objasnění a vydání bude povoleno jen tehdy, budou-li podaná objasnění s to odstraniti tyto pochyby.

(2) Dožádaný stát může stanoviti v každém případě lhůtu pro předložení dodatečného objasnění; na odůvodněnou žádost bude arcí lze tuto lhůtu prodloužiti.

(3) V žádném případě nebude dožadující stát povinen podati důkaz o vině vyžadované osoby.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus à l'article 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 8.

Arrestation provisoire.

(1) En cas d'urgence, la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps, l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressée directement par le tribunal ou autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis. Toutefois, l'autorité requérante devra confirmer l'avis télégraphique dans un délai de huit jours.

(2) Sera considérée comme équivalent à cet avis l'insertion au bulletin de police de l'un des deux Etats, pourvu qu'elle mentionne l'existence de l'un des documents visés à l'article 5 et qu'il ait été porté à la connaissance des autorités de l'Etat requis que l'extradition sera réclamée en cas de la découverte de l'individu recherché.

(3) L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas 1 et 2, en informera sans retard l'autorité qui l'a provoquée, en indiquant en même temps l'endroit de la détention.

(4) Si, dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie Contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

(5) La personne arrêtée aux termes des dispositions précédentes pourra de même être mise en liberté, si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées à l'article 5 de la présente Convention, n'a pas été reçue dans un délai d'un mois, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'alinéa 3 du présent article a été expédiée.

Článek 7.

Opatření k zajištění vydání.

Jakmile dojde žádost za vydání, opatřená doklady uvedenými v článku 5, učiní požadovaný stát vše, čeho třeba, aby se zajistil osobou vyžadovanou a aby zabránil jejímu útěku, leč by již předem bylo patrné, že vydání jest nepřipustné.

Článek 8.

Prozatímní zatčení.

(1) V případech nutných bude lze vzíti vyžadovanou osobu prozatímně do vazby ještě dříve, než bude podána žádost za vydání, dojde-li poštou nebo telegraficky, jakákoliv zpráva, v níž bude učiněna zmínka o zatykači nebo o rozsudku a současně i označen trestný čin. Tato zpráva bude moci býti zaslána přímo příslušným soudem nebo úřadem požadujícího státu příslušnému úřadu státu požádaného. Požadující úřad musí však vždy potvrditi telegrafickou zprávu ve lhůtě 8 dnů.

(2) Za rovnocennou s těmito zprávami se bude pokládati vyhláška v policejním listě jednoho z obou států, činí-li se v ní zmínka o existenci některého z dokladů uvedených v článku 5 a bylo-li sděleno úřadům požádaného státu, že v případě dopadení hledané osoby bude žádáno za její vydání.

(3) Úřad, který zařídil zatčení osoby podle odstavců 1 a 2, uvědomí o tom bez průtahů úřad, který dal k tomu podnět, a sdělí mu zároveň místo vazby.

(4) Jestliže ve lhůtě 15 dnů počínajíc ode dne, kdy taková zpráva byla vypravena podle hořejších ustanovení, druhá smluvní Strana nesdělí, že bude žádati za vydání zatčené osoby, bude lze ji propustiti na svobodu.

(5) Osoba zatčená podle předchozích ustanovení bude rovněž moci býti propuštěna na svobodu, nebyla-li žádost za vydání s přílohami vypočtenými v článku 5 této Úmluvy podána ve lhůtě jednoho měsíce počínajíc dnem, kdy zpráva o zatčení podle odstavce 3 tohoto článku byla vypravena.

(6) Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai convenable qu'il a fixé ou prolongé.

Article 9.

Concours de demandes.

(1) Si l'individu dont l'extradition a été demandée par l'une des Hautes Parties Contractantes, est également réclamée pour la même infraction par un ou plusieurs Etats, l'ordre de préférence est le suivant:

a) L'Etat dont les intérêts ont été lésés par la perpétration de l'infraction;

b) L'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise;

c) L'Etat duquel ressort le délinquant.

(2) Si les demandes concurrentes ont pour cause des infractions différentes, l'extradition sera accordée de préférence à l'Etat compétent pour juger l'infraction la plus grave.

(3) Au cas où pour l'infraction la plus grave plusieurs demandes d'extradition se sont produites, l'ordre de préférence sera celui indiqué au premier alinéa du présent article.

(4) Dans tous les cas, le droit d'apprécier quelle est l'infraction la plus grave, est réservé à l'Etat requis.

(5) Les dispositions de l'alinéa précédent s'appliquent aussi au cas où, par une même infraction, les intérêts de plusieurs Etats ont été lésés et plusieurs demandes concurrentes d'extradition se sont produites.

(6) Si, dans un délai d'un mois, à partir de la date où la demande d'extradition a été reçue, aucune demande n'a été présentée par un ou plusieurs autres Etats, l'Etat requis livrera la personne réclamée à l'Etat requérant, même si d'autres demandes d'extradition se sont produites après l'expiration du délai prévu ci-dessus.

(7) Si, dans le cas prévu ci-dessus, les demandes d'extradition visent des infractions différentes, l'Etat requis pourra, en accordant l'extradition, y mettre pour condition que l'individu réclamé sera, à l'expiration de sa peine, livré à un autre Etat.

(6) Bylo-li žádáno za dodatečná objasnění podle článku 6, bude rovněž lze zatčenou osobu propustiti na svobodu, nebyla-li tato objasnění podána dožádanému státu v přiměřené lhůtě, kterou stanovil nebo prodloužil.

Článek 9.

Střet žádostí za vydání.

(1) Žádá-li o vydání osoby, o jejíž vydání žádá jedna z Vysokých smluvních Stran, ještě některý jiný nebo několik států pro týž trestný čin, platí toto pořadí:

a) stát, jehož zájmy byly porušeny spácháním trestného činu;

b) stát, na jehož území trestný čin byl spáchán;

c) stát, jehož příslušníkem jest provinilec.

(2) Vztahuje-li se střet žádostí za vydání na různé trestné činy, bude povoleno vydání v první řadě státu, který jest příslušný k posouzení nejtěžšího trestného činu.

(3) Bylo-li s několika stran žádáno za vydání pro trestní čin nejtěžší, platí pořadí uvedené v prvním odstavci tohoto článku.

(4) Ve všech případech jest vyhrazeno dožádanému státu, aby posoudil, který trestný čin jest nejtěžší.

(5) Ustanovení předchozího odstavce platí také, byly-li týž trestným činem porušeny zájmy několika států a bylo-li podáno proto několik souběžných žádostí za vydání.

(6) Nebude-li ve lhůtě jednoho měsíce počínajíc dnem, kdy žádost za vydání byla přijata, podána žádná další žádost jedním nebo několika jinými státy, dožádaný stát vydá vyžadovanou osobu dožadujícímu státu, i když ostatní žádosti za vydání dojdou po uplynutí výše uvedené lhůty.

(7) Jestliže v případě shora uvedeném se žádosti za vydání vztahují na různé trestné činy, bude moci dožádaný stát povolit vydání s podmínkou, že vyžadovaná osoba bude po odpykání svého trestu vydána třetímu státu.

Article 10.

Ajournement de l'extradition.

(1) Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné sur le territoire de l'Etat requis, pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, l'extradition de l'individu pourra être différée, jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, ou dans le cas où il est condamné définitivement et sans sursis, jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine ou qu'il en ait obtenu la remise ou bien que sa détention provoquée par d'autres motifs, soit subie.

(2) Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition.

(3) Si l'ajournement de l'extradition, mentionné à l'alinéa premier, pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'Etat requérant, la prescription ou d'autres entraves à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que, dans l'Etat requérant, les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 11.

Extension des effets de l'extradition.

(1) L'individu extradé pourra être poursuivi ou puni pour une infraction autre que celle pour laquelle son extradition a été accordée et commise avant celle-ci, même au cas où l'infraction n'est pas comprise dans la Convention:

1° S'il a demandé à être jugé ou à subir sa peine, auquel cas sa demande sera communiquée au Gouvernement qui l'a livré;

2° Si, ayant eu la liberté de le faire, il n'a pas quitté pendant le mois qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été livré ou s'il y est retourné par la suite;

3° Si l'Etat qui avait accordé l'extradition donne son consentement. L'Etat qui a extradé pourra exiger que ce consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition avec les pièces à l'appui énumérées à l'article 5.

(2) La réextradition à un Etat tiers est soumise aux mêmes règles.

Článek 10.

Odložení vydání.

(1) Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo byla-li odsouzena na území dožádaného státu pro jiný trestný čin než ten, jenž dal podnět k žádosti za vydání, nebo je-li tam z jiných důvodů ve vazbě, bude lze odložit její vydání až do té doby, kdy bude trestní řízení skončeno, a byla-li odsouzena pravoplatně a nepodmínečně, až odpyká svůj trest nebo až jí trest bude prominut nebo skončí její vazba, která byla na ni uvalena z jiného důvodu.

(2) Tento odklad není však na překážku tomu, aby o vydání bylo ihned rozhodnuto.

(3) Kdyby však odklad vydání zmíněný v odstavci prvním mohl mít v zápětí podle zákonů dožadujícího státu promlčení nebo jiné závady řízení, bude lze povolit dočasné vydání vyžadované osoby, nejsou-li tomu na překážku zvláštní důvody a za podmínky, že vydaná osoba bude hned poslána zpět, jakmile v dožadujícím státě budou provedeny úkony trestního řízení, pro které osoba byla dočasně vyžádána.

Článek 11.

Rozšíření účinků vydání.

(1) Vydaná osoba smí být stíhána nebo potrestána pro jiný trestný čin, než pro který byla vydána a jež spáchala před tímto činem, i když trestný čin není zahrnut v této Úmluvě:

1. žádá-li sama, aby byla souzena nebo aby odpykala trest; v tom případě její žádost bude oznámena vládě, která ji vydala;

2. neopustí-li, ač měla volnost tak učiniti, do měsíce po té, kdy byla s konečnou platností propuštěna na svobodu, území státu, jemuž byla vydána, anebo vrátí-li se tam později;

3. dá-li stát, který povolil vydání, svůj souhlas. Stát, který povolil vydání, může žádati, aby o jeho souhlas bylo žádáno ve formě, která jest předepsána pro žádost za vydání, s přílohami vypočtenými v článku 5.

(2) Další vydání třetímu státu se řídí týmiž pravidly.

Article 12.

Extradition sommaire.

Le criminel qui, une fois livré, trouve moyen de fuir la Justice et cherche de nouveau refuge sur le territoire de l'Etat requis ou tout au moins parcourt de passage ce territoire, sera arrêté sur demande directe des autorités compétentes ou adressée par la voie diplomatique et sera livré sans nouvelles formalités.

Article 13.

Transit.

(1) Le transit sur les territoires respectifs des Etats contractants d'un individu extradé, n'appartenant pas à l'Etat de transit, sera accordé sur la simple production en original ou en expédition authentique de l'un des documents mentionnés à l'article 5.

(2) Les dispositions relatives à l'extradition s'appliquent également à ce transit.

(3) Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise et par la voie qu'elle déterminera.

(4) Sera de même accordé dans les conditions énoncées, le transport — aller et retour — par le territoire de l'une des Parties Contractantes, d'un malfaiteur détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi.

Article 14.

Assistance judiciaire. Dispositions générales.

(1) En matière pénale non politique, les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction, tels que l'audition des témoins, les expertises, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

(2) Toutes les communications relatives à l'assistance judiciaire s'échangeront directement entre, d'une part, le Ministre de la Justice ou le Ministre de la Défense nationale tchécoslovaque, et, d'autre part, le Ministre de la Justice luxembourgeoise, suivant les cas.

(3) Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu.

Článek 12.

Vydání v krátké cestě.

Provinilec, který byl jednou vydán, ale vyhne se spravedlnosti a znovu se uchýlí na území dožádaného státu nebo aspoň jest na cestě tímto územím, bude zatčen na dožádání příslušných úřadů, jež lze podati přímo nebo v cestě diplomatické, a bude znovu vydán bez dalších formalit.

Článek 13.

Průvoz.

(1) Průvoz vydané osoby, která není příslušníkem průvozního státu, územím smluvních států bude povolen, bude-li předložen v prvopisu nebo v ověřeném opise některý z dokladů uvedených v článku 5.

(2) Ustanovení o vydání platí i o tomto průvozu.

(3) Průvoz bude proveden orgány dožádané Strany a směrem, který tato určí.

(4) Rovněž bude povolena za podmínek výše uvedených doprava tam i zpět územím jedné ze smluvních Stran provinilce, který jest ve vazbě v třetím státě a jehož postavení tváří v tvář vinníku by shledávala druhá smluvní Strana účelným.

Článek 14.

Právní pomoc. Ustanovení všeobecná.

(1) V trestní věci nepolitické budou si smluvní Strany poskytovat navzájem právní pomoc. Zejména dají doručiti listiny o trestním řízení osobám, které jsou na jejich území, provedou úkony vyšetřování jako výslech svědků, znaleců, soudní ohledání, prohlídku a zabavení věcí a zapůjčí si navzájem soudní spisy a věci doličné.

(2) Veškerá sdělení o právní pomoci budou vyměňována podle okolností případu přímo mezi československým ministrem spravedlnosti nebo ministrem národní obrany na jedné straně a lucemburským ministrem spravedlnosti na straně druhé.

(3) Dožádání o právní pomoc bude vyřízeno podle zákonů státu, na jehož území má býti vykonán žádaný úkon řízení.

Article 15.

Refus de l'assistance judiciaire.

L'assistance judiciaire en matière pénale peut être refusée dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y a pas obligation d'accorder l'extradition.

Article 16.

Citation et comparution des témoins et des experts.

(1) Si, dans une cause pénale pendant devant les tribunaux d'un Etat contractant, la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre est jugé nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci communiqueront l'invitation qui lui sera adressée à cet effet.

(2) Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant.

(3) Des frais de voyage et de séjour, calculés depuis sa résidence, seront accordés au témoin ou à l'expert d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu; il pourra lui être faite sur sa demande, par les soins des magistrats de sa résidence, l'avance de tout ou partie des frais de voyage qui seront ensuite remboursés par le Gouvernement requérant.

(4) Aucun témoin ou expert quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans le Pays de l'une des Parties Contractantes, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminelles antérieurs, ni sous prétexte de participation dans les faits, objets du procès où il figure.

(5) Ces personnes perdront toutefois cet avantage si, ayant eu la liberté de la faire, elles n'ont pas quitté le territoire de l'Etat requérant dans les trois jours à partir du moment où, d'après la déclaration du juge, leur présence devant les autorités judiciaires n'étaient plus nécessaires.

(6) Si la personne citée se trouve en détention sur le territoire de l'Etat requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Článek 15.

Odepření právní pomoci.

Právní pomoc ve věcech trestních bude lze odepřít v případě, kdy podle ustanovení této Úmluvy nebylo by povinnosti povolití vydání.

Článek 16.

Obeslání a dostavení se svědků a znaleců.

(1) Jestliže v trestním řízení před soudy jednoho ze smluvních států bude shledáno nutným nebo žádoucím, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který jest na území druhého státu, doručí mu úřady tohoto státu obsílku, která mu k tomu cíli bude zaslána.

(2) Náklady spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalce budou uhrazeny požadujícím státem.

(3) Náklady na cestu a pobyt, počítajíc je od jeho bydliště, budou přiznány svědku nebo znalci podle sazeb a řádů, které platí ve státě, kde výslech se má konati; na jeho žádost může soudem jeho bydliště mu býti poskytnuta záloha na celé cestovní výlohy nebo jejich část, jež má dodatečně uhraditi požadující stát.

(4) Žádný svědek nebo znalec, ať jest jakýmkoliv státním příslušníkem, který byv obeslán v území jedné ze smluvních Stran, dobrovolně se dostaví před soudce druhé Strany, nesmí tam býti ani stíhán ani uvězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení ani pod záminkou spoluviny na trestných činech, které jsou předmětem trestního řízení, v němž se dostavil.

(5) Tyto osoby pozбудou však této výhody, neopustí-li území požadujícího státu, ač měly volnost tak učiniti, do tří dnů poté, kdy podle prohlášení soudce nebylo jejich přítomnosti před soudem již potřebí.

(6) Je-li obeslaná osoba ve vazbě na území požadovaného státu, bude lze žádati za její předvedení se závazkem, že bude co nejdříve poslána zpět. Takové žádosti nebude lze nevyhověti leč, brání-li tomu zvláštní důvody, zejména opře-li se obeslaný vězeň tomu výslovně.

Article 17.

Remise des pièces à conviction.

(1) Quand il y aura lieu à extradition, tous les objets provenant du crime ou du délit ou pouvant servir de pièces à conviction, qui seront trouvés en la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation ou qui seront découverts ultérieurement, seront, si l'autorité compétente de l'Etat requis en ordonne ainsi, saisis et remis à l'Etat requérant.

(2) Cette remise pourra se faire même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de l'individu réclamé.

(3) Sont cependant réservés les droits que l'Etat requis ou des tiers auraient pu acquérir sur lesdits objets qui devront, le cas échéant, leur être rendus, sans frais, à la fin du procès.

(4) L'Etat requis pourra retenir provisoirement les objets saisis s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même but en s'obligeant à les retourner à son tour, dès que faire se pourra.

Article 18.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

(1) Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement par les soins des Ministères respectifs de la Justice qui communiqueront directement, chaque trimestre, les extraits de toutes les sentences définitives de condamnation pour crimes ou délits de toutes espèces prononcées par leurs autorités judiciaires contre les ressortissants de l'autre Partie.

(2) Communication sera donnée par l'Etat qui aura obtenu l'extradition d'un malfaiteur, du résultat définitif des poursuites criminelles.

(3) Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement aux autorités de l'autre Partie, sur leur demande, des informations sur la base des casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers.

(4) Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement la liste des autorités qualifiées de tenir les casiers ou les registres judiciaires.

Článek 17.

Vydání věci doličných.

(1) Bude-li povoleno vydání, budou všechny věci pocházející ze zločinu nebo přečinu, nebo věci doličné, které budou shledány při zatčení vyžadované osoby v jejím držení nebo které budou později nalezeny, zabaveny, nařídí-li tak příslušný úřad dožádaného státu, a odevzdány státu dožadujícímu.

(2) Toto odevzdání bude možno, i když nebude lze provést vydání pro útěk nebo úmrtí vyžadované osoby.

(3) Avšak práva, jichž dožádaný stát nebo osoby třetí snad nabyly k těmto věcem, zůstanou nedotčena; věci ty třeba po případě jim vrátiti, a to bezplatně po skončení trestního řízení.

(4) Dožádaný stát bude moci zadržeti prozatím zabavené věci, pokládá-li je za nutné pro trestní řízení. Rovněž si bude moci vyhraditi při jejich vydání, že mu budou k témuž cíli vráceny se závazkem, že je sám znovu vrátí, jakmile to bude možné.

Článek 18.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestního rejstříku.

(1) Vysoké smluvní Strany se zavazují, že si budou navzájem sdělovati prostřednictvím ministerstev spravedlnosti v přímém styku čtvrtletně výtahy všech pravoplatných odsuzujících rozsudků pro zločiny a přečiny jakéhokoliv druhu, jež budou vydány jejich soudy proti příslušníkům druhé Strany.

(2) Stát, kterému bylo povoleno vydání provinilce, oznámí pravoplatný výsledek trestního řízení.

(3) Úřady jedné ze smluvních Stran, jež jsou pověřeny vedením trestních rejstříků nebo soudních záznamů, podají na žádost úřadům druhé Strany o jednotlivých případech bezplatně informace z trestních rejstříků nebo ze soudních záznamů.

(4) Smluvní Strany se zavazují, že si navzájem sdělí seznam úřadů, jimž náleží vésti trestní rejstříky nebo soudní záznamy.

Article 19.

Langue à employer.

(1) Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requis ou accompagnés d'une traduction en cette langue certifiée conforme par un traducteur officiel ou assermenté de l'Etat requérant, ou d'un tel traducteur de l'Etat requérant, dont la compétence sera confirmée par un agent diplomatique ou consulaire, soit de l'Etat requérant, soit de l'Etat requis.

(2) Les procès-verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

Article 20.

Frais d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale.

(1) Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou par toute autre demande de coopération judiciaire en matière pénale, seront à la charge de la Haute Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

(2) Les autorités de l'Etat requis communiqueront toutefois à l'Etat requérant le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter.

(3) Les montants perçus par celui-ci reviennent à l'Etat requis.

(4) Font exception les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés par la citation ou comparution des personnes se trouvant détenues sur le territoire de l'Etat requis. Ces dépenses seront remboursées par l'Etat requérant. Seront de même à la charge de l'Etat requérant les frais de transit et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée.

(5) Seront également supportés par l'Etat requérant, les frais de la remise temporaire et ceux du renvoi mentionné à l'article 10, alinéa 3 de la présente Convention.

Article 21.

Echange de renseignements.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se fournir réciproquement et sur demande, au sujet d'affaires pénales, les renseignements concernant la législation en vigueur chez Elles. Cette communication se fera entre les autorités prévues à l'alinéa premier de l'article 18.

Článek 19.

Kterého jazyka jest použití.

(1) Doklady, kterých jest třeba ve věcech, na něž se vztahuje tato Úmluva, jest třeba sepsati v oficielním jazyku dožádaného státu nebo opatřiti je překladem do tohoto jazyka, náležitě ověřeným úředním nebo přísežným tlumočnickem dožádaného státu, nebo takovým tlumočnickem státu dožadujícího, jehož oprávnění bude potvrzeno diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu dožadujícího nebo dožádaného.

(2) Protokoly ve věci sepsané nebudou překládány do oficielního jazyka dožadujícího státu.

Článek 20.

Náklady vydání a právní pomoci ve věcech trestních.

(1) Náklady, spojené se žádostí za vydání nebo jakoukoliv jinou žádostí o součinnost soudů ve věcech trestních, půjdou k tíži vysoké Strany, na jejímž území byly způsobeny.

(2) Nicméně úřady dožádaného státu oznámí státu dožadujícímu výši těchto nákladů za účelem jejich nahrazení osobou, která jest povinna je hraditi.

(3) Částka vybraná státem dožadujícím přísluší státu dožádanému.

(4) Výjimku činí náhrady za dobrá zdání jakéhokoliv druhu, jakož i náklady spojené s obesláním nebo dostavením se osob, které jsou ve vazbě na území dožádaného státu. Tyto náklady budou nahrazeny státem dožadujícím. K tíži dožadujícího státu půjdou též náklady za průvoz a za vydržování na průvozním území těch osob, jejichž vydání nebo dočasné odevzdání bylo povoleno.

(5) Dožadující stát má hraditi rovněž náklady dočasného odevzdání, jakož i zpětné dopravy, zmíněné v článku 10, odst. 3 této Úmluvy.

Článek 21.

Vzájemné informace.

Vysoké smluvní Strany se zavazují, že si poskytnou navzájem na požádání v trestních věcech informace o zákonodárství, které u nich platí. Takové sdělení se bude dít mezi úřady, zmíněnými v odstavci 1 článku 18.

Article 22.

Droits et facultés des parties civiles.

Si des ressortissants de l'un des Etats contractants ou l'Etat lui-même sont partie civile dans un procès pénal qui a lieu dans l'autre Etat contractant, ce dernier s'oblige à leur accorder tous les droits et facultés que ses propres lois reconnaissent aux régnicoles.

Article 23.

Conflicts des lois locales.

(1) La recherche des concordances entre les législations des deux Parties Contractantes pour la fixation des conditions d'extradition devra s'effectuer en ce qui concerne la Tchécoslovaquie, en conformité de la législation en vigueur sur le territoire de la République Tchécoslovaque où la procédure d'extradition devra avoir lieu.

(2) Il en sera de même pour tout ce qui se rapporte dans la Convention à la compétence de la législation de la République Tchécoslovaque.

Article 24.

Engagements antérieurs.

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux engagements éventuels pris antérieurement par l'un des Etats contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 25.

Dispositions finales.

(1) La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Luxembourg.

(2) Elle entrera en vigueur dix jours après l'échange des ratifications. Elle restera en vigueur pendant un délai de six mois à partir du jour où l'une des deux Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Paris, le 1er Décembre 1934.

L. S. STEFAN OSUSKÝ m. p.

L. S. Dr. KOUKAL m. p.

L. S. ALBERT WEHRER m. p.

Článek 22.

Práva a výhody soukromých účastníků.

Jsou-li příslušníci jednoho ze smluvních států nebo stát sám soukromým účastníkem v trestním řízení, které se koná v druhém smluvním státě, zavazuje se tento stát, že jim poskytne všechna práva a výhody, které jeho vlastní zákonodárství přiznává jeho příslušníkům.

Článek 23.

O střetu místních zákonů.

(1) Zjišťování souhlasu mezi zákonodárstvím obou smluvních Stran při stanovení podmínek vydání, má se státi, pokud jde o Československo, v soulase s právním řádem, který platí na onom území republiky Československé, kde se má konati řízení o vydání.

(2) To platí též ve všem, kde Úmluva odkazuje na právní řád Československé republiky.

Článek 24.

Předchozí závazky.

Ustanovení této Úmluvy nedotýkají se případných závazků, které jeden ze smluvních států vzal dříve na sebe vůči jiným státům.

Článek 25.

Ustanovení konečná.

(1) Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny co nejdříve v Lucemburku.

(2) Nabude účinnosti za deset dní po výměně ratifikačních listin. Zůstane účinnou po dobu šesti měsíců po dni, kdy bude vypověděna některou z obou smluvních Stran.

Tomu na svědomí zmocněnci výše uvedení podepsali tuto úmluvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Paříži, ve dvojím vyhotovení, dne 1. prosince 1934.

L. S. ŠTEFAN OSUSKÝ v. r.

L. S. Dr. KOUKAL v. r.

L. S. ALBERT WEHRER v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 24. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

MINISTR ZAHRANICNÍCH VECÍ:

Dr. KROFTA v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Lucemburku dne 16. dubna 1936 a že podle čl. 25 nabude úmluva účinnosti za deset dní po výměně ratifikačních listin, t. j. 26. dubna 1936.

Dr. Krofta v. r.

105.

Vládní vyhláška

ze dne 24. dubna 1936,

kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatkové ujednání k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským ze dne 27. června 1930, sjednané dne 4. července 1935 o celním projednávání lázeňských a turistických propagačních tiskovin.

Se souhlasem presidenta republiky uvádí se podle čl. VII zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb. z. a n., v prozatímní platnost s účinností ode dne 1. května 1936 dodatkové ujednání k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským ze dne 27. června 1930 (č. 114/1930 Sb. z. a n.), sjednané v Bukurešti dne 4. července 1935.

Dr. Hodža v. r.

Roumanie
Ministère Royal des Affaires
Etrangères.

No. 35.774.

Bucarest, le 4 juillet 1935.

Monsieur le Chargé d'Affaires,

Vu la nécessité de développer le trafic touristique entre nos deux Pays et tenant compte des suggestions présentées au cours des travaux du Conseil Economique de la Petite Entente, j'ai l'honneur de vous proposer ce qui suit:

I. — L'annexe A — du Traité de Commerce et de Navigation entre le Royaume de Roumanie et la République Tchecoslovaque, signé à Štrbské Pleso le 27 juin 1930 sera complétée de la manière suivante:

(Překlad.)

Rumunsko
Královské ministerstvo
zahraničních věcí.

č. 35.774.

V Bukurešti dne 4. července 1935.

Pane chargé d'affaires.

Maje na zřeteli nutnost, aby turistický ruch mezi našimi zeměmi byl rozvinut a přihlížející návrhům předloženým během prací Hospodářské rady Malé dohody, dovoluji si Vám navrhnouti toto:

I. — Příloha A Obchodní a plavební smlouvy mezi královstvím Rumunským a republikou Československou, podepsané na Štrbském Plese dne 27. června 1930, bude doplněna takto: